

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-12-28128 גלסברג נ' איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

בפני כבוד השופטת קרן מרגולין-פלדמן

זיו גלסברג

התובע

נגד

איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

הנתבעת

פסק דין

1
2 עניינה של התביעה שלפניי ב-3 הודעות שהתקבלו באמצעות הדואר האלקטרוני בידיו של התובע על
3 ידי הנתבעת. התובע ביקש לקבוע כי מדובר בהודעות המהוות דבר פרסומת וכי בהתאמה יש לחייב
4 את הנתבעת לפצותו בפיצויים ללא הוכחת נזק הן בהתאם להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת
5 (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת**) והן בהתאם לחוק הגנת הפרטיות,
6 התשמ"א – 1981 (להלן: **חוק הגנת הפרטיות**) ובנוסף ביקש לחייב את הנתבעת בהוצאות משפט
7 בגין הליך זה. בסה"כ העמיד התובע את תביעתו בנסיבות העניין על סך של 6,500 ₪ בצירוף הוצאות
8 ושכ"ט.

9
10 הנתבעת ביקשה לדחות את התביעה בטענה שאין מדובר בהודעות פרסומת ולחלופין להתערב
11 בשיעור הפיצוי שמבקש התובע בטענה שלא הפרה את הוראות חוק הגנת הפרטיות, פעלה בתום לב
12 במשלוח ההודעות נשוא התביעה ועשתה כמיטב יכולתה כדי לתקן את דרכיה.

13
14 **לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים ובחנתי את הראיות ראיתי לנכון לקבל את התביעה בחלקה**
15 **ולהלן טעמי –**

16 1. מעדות מנהל הנתבעת עלה כי הנתבעת היא חברת אם אשר תחת ניהולה שתי חטיבות
17 נפרדות המעניקות שירותים לקהל לקוחותיה. החטיבה האחת ("חברת האם" כדבריו,
18 הנושאת את השם של הנתבעת) עוסקת בפיתוח ומסייעת ליזמים המבקשים לפתח פטנט,
19 ואילו החטיבה האחרת, הממוקמת ככלל בסין, פועלת תחת השם המסחרי "פרופל"
20 ומעניקה שירותי ייצור באמצעות יחידות ייצור המצויות בסין, ובשיתוף פעולה עם גורמי
21 הנהלה שם.

22 2. עוד עלה מעדות מנהל הנתבעת כי בעבר (בשנת 2018) פנתה הנתבעת אל התובע, כמי שעוסק
23 בעריכת פטנטים במקצועו, בהצעה לשיתוף פעולה. הפניה נערכה על ידי נציג של הנתבעת
24 בשם צחי, אשר הציג עצמו אז כנציג של חברת איי.טי.אי. כמפורט במייל שהעתיקו צורף.

25 3. לטענת מנהל הנתבעת אין מחלוקת כי ההודעות נשוא התביעה אמנם נשלחו על ידי הנתבעת
26 אל התובע, אלא שמדובר היה בהודעות שנשלחו על ידי הנתבעת ללקוחותיה העסקיים,
27 אשר פרטיהם מצויים בתיבת הדואר האלקטרוני העסקית של הנתבעת, וכי אלו נבחרו על

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-12-28128 גלסברג נ' איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

- 1 ידי אותו עובד באופן פרטני (בניגוד לטענת התובע משל "נקצרו" מתוך מאגרי האינטרנט
- 2 העוסקים בתחום עריכת הפטנטים – שם הוא מנהל לטענתו אתר המפנה אל כתובת המייל
- 3 האמורה). על אף הדברים הנתבעת אישרה כי לא היה בידיה אישור מראש ובכתב מאת
- 4 התובע (או מאת יתר נמעני ההודעות) למשלוח דברי פרסומת.
- 5 4. הנתבעת טענה כי משלוח ההודעות לא נועד לפרסם את עסקיה של הנתבעת כי אם דווקא
- 6 להביא לידיעת לקוחותיה כי לקוחות חדשים מצליחים לפתח את מוצריהם בתקופת
- 7 הקורונה וכדי לעודד את הלקוחות החדשים בשעת הצורך.
- 8 5. לאחר שעיינתי בשתי ההודעות הראשונות אשר נשלחו אל התובע שוכנעתי כי מדובר בדברי
- 9 פרסומת שנועדו לעודד את הנמענים להתקשר עם הנתבעת בעסקה. ואבהיר – הנתבעת
- 10 אישרה כי שלחה את ההודעות אל לקוחותיה, כחברת האם. עוד אישרה כאמור כי השם
- 11 המסחרי "פרופל" הוא שמה של החטיבה היצרנית, בשונה מיחידת הפיתוח הממוקמת
- 12 בארץ. די בדברים אלו כדי להבין כי לנתבעת אינטרס לעודד את לקוחותיה המשתייכים
- 13 ליחידת הפיתוח לצרוך את שירותיה של הנתבעת גם בחטיבה היצרנית שבסין.
- 14 6. ועוד, אין בתוכן ההודעות כדי ללמד על עידוד לקוח כזה או אחר ולקידום מוצריו. שם
- 15 הלקוחות שתמונותיהם צורפו לא צוין, והמסר העיקרי העובר מתוך הטקסט הוא כיצד
- 16 ליצור קשר עם חטיבת ה"פרופל" לשם הפיכת רעיונותיו של הנמען למוצר בר שיווק.
- 17 ההודעות גם מכילות קישוריות (לאתרים שונים של חטיבת הפרופל, כפי שעלה בדיון)
- 18 וכנוסח המודעות "אם יש לך רעיון, תן לנו להניע עבורך את המחשבות שלך אל עבר מוצר
- 19 מוגמר ועובד" או "אם יש לך רעיון ייחודי – תן לנו להוביל אותך אל עבר מוצר עובד!". הנה
- 20 כי כן די בעיון בהודעות ובלחיצה על הקישוריות כדי ללמוד כי אלו נועדו לעודד את הנמען
- 21 ליצור קשר עם פרופל (חטיבת הייצור של הנתבעת לשיטתה) כדי לקדם את רעיונותיו, ולא
- 22 לתת במה וכבוד ללקוח זה או אחר של הנתבעת שהצליח לפתח את המוצר שלו בימי
- 23 הקורונה ונזקק לסיוע כדי לעלות על "דרך המלך" להצלחה מסחרית, כטענתה.
- 24 7. הנה כי כן, דומני כי המסר העובר אל הקורא הסביר (אני יוצאת בהקשר זה מנקודת הנחה
- 25 כי נמען סביר בהקשר זה הוא מי שלשיטת הנתבעת נמנה על לקוחות הנתבעת בחטיבת
- 26 הפיתוח שלה) בקוראו את ההודעות הללו הוא עידודו לפנות וליצור קשר עם חטיבת הייצור
- 27 לצורך המשך קידום הרעיון שפיתח. משכך, אני קובעת כי המסר נועד לעודד את הנמען
- 28 להתקשר עם הנתבעת בהתקשרות עסקית ולצרוך את שירותיה.
- 29 8. על אף הדברים שתי ההודעות האמורות אינן נושאות את המילים "פרסומת" בכותרתן,
- 30 אינן מכילות פרטים מלאים של הנתבעת (ציון השם "פרופל" שאינו אלא כאמור שם מסחרי
- 31 של החטיבה היצרנית של הנתבעת אינו מהווה תחליף לחובה לציין את שמה של הנתבעת),
- 32 ואשר נשלחו אל התובע ללא הסכמה מראש ובכתב לקבלת הודעות פרסומת מאת הנתבעת
- 33 כאמור מהוות הפרה של הוראות סעיף 30 לחוק התקשורת.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-12-28128 גלסברג נ' איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

9. התובע טען כי ככל שאמנם נאספו פרטיו מאותה תכתובת מייל יחידה שלשיתו שלח אליו
עובד הנתבעת, צחי, בשנת 2018 – הרי שיש בכך כדי ללמד על ניהול מאגר מידע על ידי
הנתבעת בניגוד להוראות חוק הגנת הפרטיות, וכי מכל מקום לא הגיב לאותו מייל ואין כל
אסמכתא לקיומה של תקשורת בין הצדדים בעבר (באופן שיש בו שלשיתו כדי ללמד
לכאורה על כך שגם אותו מייל ראשון לא היה אלא בגדר דבר פרסומת אסור, אותו בחר
שלא להכליל בכתב התביעה כאן).
10. כן טען התובע כי אין בעובדה שפרטיו נאספו ידנית מתוך רשימת אנשי הקשר של הנתבעת
בתיבת הדואר שלה כדי ללמד על כך שאין מדובר בדבר פרסומת שנשלח בניגוד לדין, שכן
מעולם לא נתן הסכמתו למשלוח הודעות פרסומת אל כתובת המייל האמורה (ואף לא
התבקש לאשר זאת) וממילא לשון ההודעות אשר נשלחו ותכנן מלמד על כך שמדובר בדברי
פרסומת שנועדו לעודד רכישת שירותי הנתבעת (החטיבה היצרנית כגרסתה) ולא להביא
לידיעת לקוחותיה הקבועים דבר הצלחתו של לקוח זה או אחר, בניגוד לעמדתה.
11. התובע, אשר נחשף לטענת הנתבעת בנוגע לתכתובת קודמת בין הצדדים בכתב ההגנה בחר
שלא לעתור להמצאת מסמכים נוספים מטעמו להוכחת הטענה כי תכתובת זו הייתה חד
צדדית, לא כללה מענה מצדו ולא מלמדת על התקשרות עסקית קודמת כלשהי בין הצדדים.
יחד עם זאת, לא הכחיש התובע כי כזו אמנם נשלחה אליו בעבר, אלא שלשיתו אף לו
נשלחה כאמור לא היה בה כדי לסייע בידו לזהות את מקור 2 ההודעות הראשונות לאור
העובדה ששמה של הנתבעת ופרטיה (כפי שבאו לידי ביטוי באות התכתובת ישנה –
איי.טי.אי) לא צוינו במסגרת ההודעות נשוא התביעה.
12. כאן המקום לציין כי הגם שצחי, עובד הנתבעת, לא הגיע לדיון כאן, הרי שהעובדה שבעבר
שלח מכתב אל התובע אינה מוכחשת, ובהתאמה סביר בעיניי כי את כתובת התובע איתר,
לצורך משלוח ההודעות נשוא התביעה, באמצעות חיפוש בתיבת הדואר של הנתבעת,
כטענתה. בהתאמה אני מקבלת את טענת הנתבעת לפיה כתובות הנמענים לקוחות מתוך
רשימת אנשי הקשר שבתיבת הדואר של הנתבעת.
13. לאחר שנשלחו 2 הודעות המהוות "דבר פרסומת", כמפורט מעלה, אל כתובת התובע, ללא
הסכמה מראש לקבלת דברי דואר כאמור מטעמו, וללא ציון פרטיה המלאים של הנתבעת
וכותרת הנושאת את המילה "פרסומת", כאמור – פנה התובע בחוזר אל השולח (הנתבעת)
וביקש לקבל הסכם סודיות, לטענתו לצורך קבלת פרטיה של הנתבעת לשם זיהויה.
14. אין מחלוקת כי התובע לא ביקש להתקשר עם הנתבעת בהסכם לקבלת שירותים בעקבות
ההודעות, ואולם דומה בעיניי כי העובדה שהנתבעת נענתה ושלחה הסכם כאמור יש בה
כשלעצמה כדי ללמד על מטרת משלוח ההודעות על ידה מלכתחילה.
15. לעיצומם של דברים ולאחר ששלחה הנתבעת הסכם סודיות ובו פרטיה המלאים פנה אליה
התובע באמצעות הדוא"ל, הבהיר כי מדובר בהפרה של הוראות החוק, דרש פיצוי, הציע

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-12-28128 גלסברג נ' איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

- 1 הסדר למניעת הפרות חוזרות ואף הנחה את הנתבעת כיצד עליה לפעול מכאן ואילך, לרבות
2 בצורך בקבלת אישור לקבלת דברי דואר מאת נמעניה.
- 3 16. בעקבות הדברים הודיעה הנתבעת לתובע כי תפעל מעתה ליישום ההוראות כפי שהוצגו לה,
4 וכי תשמח לשתף עימו פעולה בהיבט העסקי, משהתברר לה – כנטען שם - במי מדובר ומהו
5 עיסוקו.
- 6 17. הנתבעת טענה כי בשלב זה הסירה את כתובת הדוא"ל של התובע מרשימת התפוצה. יחד
7 עם זאת לאחר מכן נשלחה הודעה נוספת (אף היא, על פי לשונה, בתפוצה של כלל נמעני
8 ההודעות הראשונות), אשר הגיעה, כך עולה מעיון בנספחי התביעה, לאותה תיבת דואר
9 המתנהלת על שם התובע אליה נשלחו ההודעות הראשונות.
- 10 18. כאן המקום להבהיר כי פרטי כתובת הדוא"ל מופיעים בכותרת המשלוח ככתובת הנמען
11 תחת התיבה "TO", וטענת הנתבעת משל מדובר היה בכתובת אחרת ונוספת של התובע
12 לא הוכחה, והיא עומדת בסתירה לנתון זה.
- 13 19. בהודעה השלישית והאחרונה, בעקבותיה הוגשה התביעה כאן, התבקשה לכאורה הסכמת
14 הנמענים להמשך משלוח "ניוזלטר" מאת הנתבעת. אלא שההודעה אינה עושה שימוש
15 באופציית ההרשמה לרשימת תפוצה, כי אם באופציית סירוב, בניגוד לדין. כך, התבקש
16 נמען שאינו מעוניין להמשיך לקבל הודעות ללחוץ על קישור מתאים (תחת שתתבקש לחיצה
17 על קישור המאפשר כניסה למאגר והמשך משלוח, כמתבקש).
- 18 20. עוד הכילה ההודעה את אותן קישוריות לאתרי הנתבעת, פרטים של חטיבת 'פרופל' במקום
19 פרטים של הנתבעת, הכותרת המכילה את המילה "פרסומת" נעדרה ובנוסף הכילה
20 ההודעה בראשה את המילים "PROPEL" ו-"WE COplete", המעודדות את הנמען
21 ליצור עם הנתבעת קשר לצורך צריכת שירותיה להשלמת חווית ייצור הפטנט שאותו יזם.
- 22 21. מכל האמור מצאתי כי 3 ההודעות ששלחה הנתבעת לתובע מהוות הפרה של הוראות חוק
23 התקשורת. במיוחד נכונים הדברים כאשר שוכנעתי כי למרות פנייתו היזומה של התובע
24 אל הנתבעת לצורך הסרתו מרשימת התפוצה בחרה הנתבעת שלא לפעול ליישום ההסרה
25 כאמור והמשיכה לשלוח לו הודעה נוספת כמפורט מעלה.
- 26 22. כאן המקום לציין כי לשיטת מנהל הנתבעת מי שבפועל ביצע הסרה של כתובת התובע
27 מרשימת הנמענים לאחר פנייתו של התובע בעניין היה אותו עובד בשם צחי. זה גם העיד כי
28 מאז פרוץ מחלת הקורונה צחי אינו מתגורר עוד בסין והוא מתגורר בארץ. יחד עם זאת צחי
29 לא הובא על ידי הנתבעת כדי להעיד כאן על נסיבות הסרת שמו של התובע מרשימת
30 הנמענים, ודומה - משנשלחה כאמור הודעה נוספת לפי אותה כתובת (כמפורט לעיל) - כי
31 לא פעל כנדרש להסרת הכתובת מרשימת הנמענים של הנתבעת.
- 32 23. התובע טען כי מלבד הפרת הוראות חוק התקשורת הרי שמדובר בנוסף בהפרה של הוראות
33 חוק הגנת הפרטיות המצדיקות פיצוי ללא הוכחת נזק ובעניין זה אינני מקבלת את עמדתו.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-12-28128 גלסברג נ' איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

24. התובע טען כי מדובר בהפרה של הוראות סעיפים 1,2 ו-8 לחוק הגנת הפרטיות, כיוון
שמדובר ביצירה של מאגר המאופיין על ידי יזמים וממציאים ובהטרדה על ידי משלוח של
הודעות.
25. לאחר ששקלתי את הדברים דומני כי עצם ניהול מאגר המידע על ידי הנתבעת ושימוש בו
על ידה אינו מקים לתובע זכות לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק. אבהיר כי גם אם נרצה
לראות במאגר הנמענים של הנתבעת בתיבת הדואר שלה כמאגר מידע הכיל מידע על תחום
עיסוקם של הנמענים (ומתברר כאמור כי זה אינו מדויק – שהרי התובע הוא אינו ממציא,
לשיטתו, כי אם עורך פטנטים ועורך דין), הרי שמאחר ולא התקיים איזה מהתנאים
המפורטים בסעיף 8(ג) לחוק הגנת הפרטיות אין חלה חובת רישום ביחס לאותו מאגר
(ויובהר כי אין במשלוח הודעות דוא"ל אל נמעני תיבת הדואר של הנתבעת על ידי הנתבעת,
בשונה ממשלוח עבור אחרים, כדי ללמד על חובת רישום מאגר כאמור). בנוסף דומני כי אין
בשימוש במאגר על ידי הנתבעת כשלעצמו כדי להוות פגיעה בפרטיות של התובע, אם
נעשתה במהלך העסקים הרגיל של הנתבעת. במקרה דנן דומני כי מדובר במשלוח של
הודעות שנעשה על ידי הנתבעת לצורך קידום ענייניה הפרטיים ובמהלך עסקיה הרגיל ואלו
אינם מקימים לתובע, כשלעצמם, זכות לפיצוי בין היתר לנוכח הוראות סעיפים 18(2)(ג) ו-
(ד) לחוק הגנת הפרטיות.
26. הנה כי כן על ביהמ"ש לבחון מהו שיעור הפיצוי שזכאי לו התובע מכוח הוראות חוק
התקשורת בלבד. אזכיר כי הוראות החוק קובעות פיצוי ללא הוכחת נזק וכי בהתאם
לפסיקה הנוהגת נקודת המוצא היא כי יש לפסוק לטובת התובע את מלוא שיעור הפיצוי
הנקוב שם במקרה של פרסום ביודעין בניגוד להוראות החוק. סכום, שמטרתו לעודד
אכיפה של החוק, הרתעה ראויה מפני הפרתו והכוונה חברתית ראויה.
27. התובע ביקש לקחת בחשבון את הצורך בהרתעת הנתבעת לאחר שהפרה מספר הוראות
חוק בפרסומיה, נמנעה מלתקן את דרכיה על אף פנייתו ואף נמנעה מלהסירו מרשימת
הנמענים לאחר פנייתו. כן ביקש לקבוע כי עשתה כן לאחר שאיתרה את מען התובע באופן
אקראי ומ"קצירת" כתובות באינטרנט.
28. הנתבעת ביקשה לקחת בחשבון בעניין הפיצוי כי התובע נוהג להגיש תביעות רבות בעניין
זה, ועולה חשש שמא מדובר בדרך קלה שמצא על מנת להתפרנס על חשבון חברות קטנות,
את העובדה ששגתה בהבנת הדין החל בשל עבודתה מול גורמים בחו"ל שם הדין החל הוא
שונה, וכן את העובדה שבתחתית כל הודעה ששלחה נמצא קישור לצורך הסרה אשר לחיצה
עליו הייתה מונעת מהתובע כאן כל הפרעה והטרדה נוספת. עוד ביקשה הנתבעת להפנות
את תשומת הלב לעובדה שהתובע הוא עורך דין וכי בחר לנהל את ההליך בבימ"ש השלום
למרות היקף ההפרה ושיעור התביעה, אותן ניתן היה לתבוע ביתר קלות ובהוצאות
מזעריות אילו הוגשה התביעה במקום הראוי לה לשיטתה – ביהמ"ש לתביעות קטנות.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 20-12-28128 גלסברג נ' איי.טי.אי. - אדואנס תינקינג אינג'ניארי בע"מ

29. לאחר ששקלתי את הנימוקים שפירטו הצדדים כאמור, לאחר ששוכנעתי כי כתובת התובע
לא אותרה באופן אקראי כי אם מתוך רשימות הנמענים בתיבת הדואר הפרטית של
הנתבעת, וכן לאחר שמצאתי כי זו שיגרה יותר מהודעה אחת, וכי המשיכה ושיגרה הודעה
נוספת אף לאחר בקשת התובע להסירו, ובנוסף לאחר שלקחתי בחשבון את היקף ההפרות
של הנתבעת המעיד על עצימת עיניה אל מול הוראות החוק מחד ואת ניסיונה (הכושל
והשגוי, אך המלמד על ניסיון להפנים את הוראות הדין) של הנתבעת לתקן את דרכיה -
מצאתי כי יש להעמיד את שיעור הפיצוי במקרה דנן על סך של 1,000 ₪ לכל הודעה ללא
פסיקה של הוצאות נוספות בגין ההליך.
30. לקחתי בחשבון בעניין זה את העובדה ששיעור הפיצוי הנקוב בחוק נועד בין היתר לעודד
את אכיפת החוק ובכלל זאת לעודד את התובע להגיש תביעות על אף הטרחה וההוצאות
הכרוכים בכך, וכן את העובדה שמדובר בהליך שיכול היה להסתיים בבימ"ש לתביעות
קטנות אילולא בחר התובע להגיש תביעתו כאן, ככל הנראה בהיותו עורך דין במקצועו
הנהנה מיתרון יחסי בניהול ההליך, ללא צורך בטרחה רבה מצידו בין היתר נוכח ניסיונו
הרב בתחום.
- מכל אלו – אני רואה לנכון לחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך של 3,000 ₪ בלבד.
סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום במלא בפועל.
- הצדדים רשאים להגיש ערעור בזכות בתוך 60 ימים ממועד קבלת פסה"ד בידיהם.
- המזכירות תמציא את פסה"ד לצדדים בדואר רשום.
- ניתן היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

קרון מרגולין-פלדמן, שופטת

